

Kommentar 5

Om Jiang Zemins konspirasjon med Det kinesiske kommunistpartiet for å forfølge Falun Gong

Forord

Zhang Fuzhen, en kvinne i slutten av 30-årene, var ansatt i Xianhe Park i byen Pingdu i Shandong-provinsen i Kina. Hun reiste til Beijing for å appellere for Falun Gong i november 2000 og ble senere bortført av myndighetene. Ifølge intern informasjon skal politiet ha torturert og ydmyket Zhang Fuzhen. De kledde henne naken og barberte alt håret slik at hun ble skallet. De bandt henne til en seng med bein og armer strukket ut, og hun var derfor tvunget til å gjøre fra seg i sengen. Senere gav politiet henne en injeksjon med et ukjent giftig middel. Etter injeksjonen led Zhang forferdelig, og hun ble nesten gal. Hun var sengeliggende og kjempet med store smerter inntil hun døde. Hele prosessen ble observert av lokale tjenestemenn fra 610-kontoret (Ifølge en rapport på den kinesiske hjemmesiden www.clearwisdom.net den 23. juli 2004) [1].

Yang Lirong, kvinne, 34 år, fra Beimen Street i byen Dingzhou, Baoding politidistrikt, Hebei-provinsen, samt hennes familie, ble ofte truet og trakkert av politiet fordi hun praktiserte Falun Gong. Den 8. februar 2002, etter et politiraid midt på natten, ble hennes mann Yang, som er sjåfør ved et Kontor for Standardisering og Meteorologi, traumatisert og redd for å miste jobben. Han kunne ikke holde ut det enorme presset som myndighetene la på ham. Tidlig neste morgen, da deres gamle foreldre hadde gått ut, kvalte han sin kone. Yang Lirong døde på en tragisk måte og etterlot seg en sønn på 10 år. Like etter rapporterte mannen hendelsen til myndighetene. Politiet kom raskt til huset for å obdusere Yangs kropp, som fortsatt var varm. De fjernet mange indre organer fra kroppen hennes mens organene fortsatt var varme og blod strømmet ut av dem. En ansatt i Sikkerhetsskontoret i Dingzhou uttalte: "Dette er ingen obduksjon; det er disseksjon!" (fra en rapport på www.clearwisdom.net den 25. september 2004)[2].

I Wanjia tvangsarbeidsleir i Heilongjiang-provinsen ble en kvinne som var gravid i 7. måned, hengt opp i en bjelke. Armene hennes var bundet med et grovt tau som gikk over en trinse og var festet til bjelken. Stolen hun stod på ble fjernet, og hun ble hengende i luften. Bjelken var 3-4 meter over bakken. Vaktene i fengselet holdt tauet som gikk gjennom trinsen. Når vaktene drog i tauet, hang kvinnen i løse luften, og så snart de slapp tauet falt hun i gulvet. Hun gjennomgikk denne torturen til hun aborterte. Enda mer ondskapsfullt var det at mannen hennes måtte være tilstede og se sin kone bli torturert (fra en rapport på www.minghui.org den 15. november 2004, intervju med Wang Yuzhi som ble torturert i 100 dager i Wanjia tvangsarbeidsleir) [3].

Disse grusomme tragediene har skjedd i det moderne Kina, og disse overgrepene er bare en del av den brutale forfølgelsen som Falun Gong-utøvere er utsatt for; de er bare noen få av de mange kjente tilfellene av tortur som har funnet sted under kontinuerlig forfølgelse i løpet av de siste 5 årene (fra 1999).

Siden starten av de økonomiske reformene i Kina i slutten av 1970 tallet, har KKP forsøkt å fremtre som positivt og liberalt i det internasjonale samfunnet. Imidlertid har forfølgelsen av Falun Gong de siste fem årene, som har vært blodig, irrasjonell, omfattende, voldsom og brutal, gjort at det internasjonale samfunn enda en gang har sett KKP's sanne ansikt og blitt klar over den største menneskerettighetsskandalen i KKP's historie. Folk flest i Kina, med illusjonen om at KKP har forbedret seg og gjort fremskritt, skyldte vanligvis på dårlig moral i politiet for hvordan loven ble håndhevet og for de grusomhetene som ble begått innen det kinesiske rettsystemet. Den brutale og systematiske forfølgelsen av Falun Gong, som skjer i alle samfunnslag i Kina, har imidlertid fullstendig fjernet denne illusjonen. Mange undrer nå hvordan en slik blodig og skandaløs forfølgelse kan ha skjedd i Kina. Når den sosiale orden nok en gang stabiliserte seg og etter kaoset fra den store kulturrevolusjonen for 20 år siden, hvorfor har vi gått inn i nok en syklus av mareritt? Hvorfor er Falun Gong, som følger prinsippene "Sannhet, Medfølelse og Toleranse", og som har spredd seg til over 60 land verden over, bare blitt forfulgt i Kina, og ingen andre steder i verden? I denne forfølgelsen, hvilken forbindelse er det mellom Jiang Zemin og KKP?

Jiang Zemin har verken dyktighet eller moralsk integritet. Uten en finjustert mord- og løgndrevet maskin som KKP, ville han aldri ha klart å sette i gang dette folkemordet, et folkemord som skjer i hele Kina og som til og med har forgreninger til utlandet. Med sin nye internasjonale orientering, sin åpne politikk og sine forsøk på å knytte seg til resten av verden, ville KKP ikke enkelt ha gått mot strømmen om det ikke var for den egenrådige diktator Jiang Zemin som var fast bestemt på å få det som han ville. Konspirasjonen og resonansen mellom Jiang Zemin og den onde kulturen i KKP har forsterket grusomhetene og forfølgelsen til et uhorrt nivå. Det kan sammenlignes med hvordan en fjellklatrers utstyr mot oppsamlet snø kan skape svingninger som utløser et snøskred med katastrofale konsekvenser.

I. Lik bakgrunn gir felles oppfatning av kriser

Jiang Zemin ble født i 1926, et ulykksalig år. På samme måte som KKP skjuler sin blodige utviklingshistorie, har Jiang Zemin skjult sin fortid og sin historie som forræder av Kina, både overfor partiet og overfor det kinesiske folket.

Da Jiang Zemin var 17 år, var verdenskrigen (mot fascismen) i full gang. Mens unge patrioter, den ene etter den andre, dro til fronten for å kjempe

mot Japan og redde Kina, valgte Jiang Zemin i 1942 for sin del å ta høyere utdannelse på det sentrale universitetet, etablert av marionettregimet til Wang Jinwei i Nanjing. Undersøkelser fra ulike kilder viser at den egentlige grunnen til dette valget var at Jiang Zemins biologiske far, Jiang Shijun, hadde tjenestegjort som høyere offiser i de japanske styrkene og arbeidet med propaganda mot Kina etter at Japan, under sin invasjon, hadde okkupert den kinesiske provinsen Jiangsu. Jiang Shijun forrædde faktisk sitt land.

Når det gjelder svik og forræderi er Jiang Zemin og KKP to alen av samme stykke. De er så blottet for følelse og hengivenhet for det kinesiske folket at de hensynsløst tar livet av uskyldige mennesker.

For å infiltrere KKP og for å sikre egen velstand og rang etter at KKP vant borgerkrigen, fabrikkerte Jiang Zemin løgner om at han var adoptert og oppdratt av sin onkel Jiang Shangqing. Hans onkel hadde blitt medlem av KKP i ung alder og ble senere skutt og drept av banditter. På grunn av sin oppdiktede familiehistorie ble Jiang Zemin forfremmet fra lavere tjenestemann til Minister for elektrisk industri i løpet av få år. Hans forfremmelse skyldtes ikke dyktighet, men personlige forbindelser, velvillighet og tjenester. I sin ansettelsestid som KKP-sekretær i byen Shanghai, sparte ikke Jiang Zemin seg noen anstrengelser for å innsmigre seg og møte velvilje hos de store menn i KKP, blant annet hos Li Xiannian og Chen Yun [4] som hvert år kom til Shanghai under vårfestivalen. Selv som Partisekretær for Shanghai, ventet han engang i flere timer i dyp snø for personlig å overlevere en fødselsdagskake til Li Xiannian.

Massakren den 4. juni 1989 var enda et vendepunkt i Jiang Zemins liv. Han ble generalsekretær for KKP ved å stenge en liberal avis, World Economic Herald, gi lederen for folkekongressen Wan Li husarrest og støtte "4 juni" aksjonen. Allerede før massakren leverte Jiang Zemin et hemmelig brev til Deng Xiaoping. Der anmodet han om at "bestemte forhåndsregler" måtte iverksettes mot studentene, ellers "ville de ta kontroll over både nasjonen og partiet." I løpet av de siste 15 årene har Jiang stått i spissen for menigsløs undertrykkelse og drap av folk og grupper med selvstendige meninger under dekke av "stabilitet som overordnet prioritet."

Etter at Russland og Kina igjen begynte å diskutere grensespørsmål i 1991, har Jiang Zemin fullstendig godtatt Tsarens og den tidligere Sovjetunionens invasjon av Kina og fullt ut akseptert all skjev forfordeling i forholdet mellom Russland og Kina siden Aigun avtalen. Over en million kvadratkilometer av kinesiske landarealer er gått permanent tapt ved hans disposisjoner.

Jiang Zemins ga seg ut for å være foreldreløs etter en KKP martyr mens han i virkeligheten var den eldste sønnen til en kinesisk forræder. Med denne påståtte personlige historien fulgte han KKKPs svikefulle eksempel. Med sin støtte til "4 juni" massakren og undertrykkelse av demokratiske

bevegelser og religiøs tro, kopierte han selv KKP's metoder med undertrykkelse og drap – de samme metoder som KKP brukte da partiet, som en avdeling i det fjerne Østen under Den Kommunistiske Internasjonale, var under Sovjetunionens kommando. Ved å avstå land uten motytelser, fulgte Jiang Zemin likeledes forrederiets praksis som er så karakteristisk for KKP.

Jiang Zemin og KKP deler begge samme skandaløse bakgrunn og historie. Av denne grunn er de begge uforutsigbare og upålitelige i sin maktutøvelse.

II. Både Jiang Zemin og KKP frykter “Sannhet, Medfølelse og Toleranse”

Historien til de internasjonale kommunistiske bevegelsene er fylt av blod fra hundrevis av millioner mennesker. Nesten alle kommunistland gikk gjennom en prosess lik den anti-revolusjonære undertrykkelsen som Stalin gjennomførte i det tidligere Sovjetunionen. Millioner eller til og med titalls millioner av uskyldige mennesker ble drept. På 1990 tallet ble den tidligere Sovjetunionen oppløst og landene i Øst Europa gikk gjennom drastiske endringer. Kommunistene mistet mer enn halvparten av sitt territorium over natten. KKP lærte av dette at å avvikle undertrykkelse og tillate yttingsfrihet var det samme som å grave sin egen grav. Dersom folket fikk lov til å utrykke seg fritt, hvordan kunne KKP dekke over sine blodige grusomheter? Hvordan kunne det rettferdiggjøre sin villedende ideologi? Hvis undertrykkelsen ble avvirket og folk ble fri fra trusler og frykt, ville de ikke da våge å velge en annen livsstil og tro på noe annet enn kommunismen? Hvordan kunne Kommunistpartiet da opprettholde det sosiale grunnlaget som det er avhengig av for å overleve?

KKP er i bunn og grunn forblitt uforandret uansett hvilke forandringer som er gjennomført på overflaten. Etter massakren den 4. juni uttalte Jiang Zemin at dette var for å ”eliminere enhver ustabilitet allerede på fosterstadiet”. Han løy til publikum og viste at han aldri ville gi opp løgnene. Han viste også at han ville fortsette å undertrykke folket helt til det ble fullstendig immobilisert.

Det var på denne tiden at Falun Gong ble introdusert i Kina. I begynnelsen ble Falun Gong av mange ansett som en form for qigong [5] som usedvanlig effektivt bevirket at folk holdt seg friske og i god form. Etter hvert forstod folk gradvis at det essensielle i Falun Gong ikke var de fem enkle øvelsene, men å bli bedre mennesker ved å leve etter prinsippene ”Sannhet, Medfølelse og Toleranse”.

Falun Gong bygger på “Sannhet, Medfølelse og Toleranse” – Kommunistpartiet bygger på ”Falskhet, Hat og Kamp”

Falun Gong fremmer “Sannhet”. Dette betyr at man bare sier sannheten og handler sannferdig. KKP har vært avhengig av løgner for å hjernevaske folket. Hvis alle begynte å fortelle sannheten, ville publikum få vite at KKP vokste frem ved å innsmitte seg hos Sovjetunionen, myrde, kidnappe, flykte unna når det passet, plante opium, ta æren for kampene mot Japan osv. KKP sa en gang: ”Ingenting av betydning kan gjennomføres uten løgn.” Etter at KKP tok makten, satte de kontinuerlig i gang politiske kampanjer og pådro seg en uendelig blodig gjeld. Å fremme sannferdighet ville derfor være den sikre død for KKP.

Falun Gong fremmer “Medfølelse”; tenke på andre først og i alle henseender være vennlig mot andre. KKP har alltid satt sin lit til ”brutale kamper og nådeløs bekjempelse”. KKP’s helt, Lei Feng, sa en gang, ”Vi bør behandle våre fiender nådeløst og kaldt som den harde vinter”. Faktisk har ikke KKP bare behandlet sine fiender slik; de har ikke behandlet sitt eget folk noe bedre. Grunnleggerne av Kommunistpartiet, enestående kommandører og hærførere, til og med landets leder, ble alle nådeløst forhørt, brutalt slått og utsatt for fryktinngytende tortur av sitt eget parti. De slaktet sine såkalte ”klassefiender” så brutalt at håret reiser seg bare man hører om det. Dersom ”medfølelse” hadde vært dominerende i samfunnet, hadde aldri massebevegelsene som Kommunistpartiet satte i gang og som var basert på ”fordervelse”, kunnet finne sted.

Boken “Det kommunistiske manifest” sier at ethvert samfunns historie er historien om klassekamp. Dette er Kommunistpartiets konsept om historien og verden. Falun Gong foreskriver å søke inn i seg selv etter egne feil og mangler når man møter konflikter. Denne selvgranskende og selvdisiplinerende holdning med å se på seg selv, er fullstendig motsatt av KKP’s filosofi om kamp og angrep.

Kamp har vært kommunistpartiets viktigste virkemiddel for å oppnå politisk makt og for å overleve. Kommunistpartiet har med jevne mellomrom satt i gang en rekke politiske kampanjer. Hensikten har vært å undertrykke visse grupper for å styrke seg selv og ”fornye den revolusjonære kampånd”. Det har vært gjentatte kampanjer med vold og løgner for å fornye og forsterke folkets frykt – for slik å beholde makten.

Fra et ideologisk synspunkt er den filosofi som Kommunistpartiet har basert seg på for å overleve, helt det motsatt av Falun Gongs lære.

Folk med rettviss tro er fryktløse – KKP baserer seg på frykt for å beholde sin politiske makt

Folk som forstår sannheten er fryktløse. Kristendommen ble forfulgt i nesten 300 år. Mange kristne ble halshugget, brent til døde eller druknet, til og

med kastet til løvene, men de ga likevel ikke opp sin tro. Når Buddhismen gjennom historien ble utsatt for prøvelser, beholdt buddhistene på samme måte sin egen tro.

Det er et viktig mål for ateistenes propaganda å få folk til å tro at himmel eller helvete ikke eksisterer og at det ikke finnes noen karmisk gjengjeldelse. Da vil folk ikke lenger være begrenset av sin egen samvittighet. Isteden anser de da at rikdom og komfort er det viktigste i denne verdens virkelighet. Svakheterne i menneskenaturen kan da utnyttes og Kommunistpartiet kan bruke trusler og fristelser for fullstendig å kontrollere folket. Folk med en personlig tro og overbevisning evner å se gjennom liv og død. De er desillusjonert i den verdslige verden, og tar fristelser i den verdslige verden og trusler mot sine liv lite alvorlig. Dette gjør at Kommunistpartiet står ganske svakt i sine forsøk på å manipulere dem.

Falun Gongs høye moral stiller KKP i forlegenhet

Etter skyteepisoden den 4. juni 1989 (massakren på Den himmelske fredsplass, Tiananmen), gikk KKP's ideologi fullstendig konkurs. I august 1991 kollapset Kommunistpartiet i det tidligere Sovjetunionen, etterfulgt av drastiske forandringer i Øst Europa. Dette skapte et enormt press og mye frykt i KKP. Store kriser både hjemme og ute innebar overveldende utfordringer, truet etter hvert partiets legitimitet og dets herredømme og svekket dets utsikter til å overleve. På den tiden var KKP ikke lenger i stand til å samle sine medlemmer med de originale doktrinene fra Marxisme, Leninisme og Maoisme. Isteden ble korrupsjon benyttet som byttmiddel for partimedlemmers lojalitet. Med andre ord ville enhver som fulgte partiet få anledning til å skaffe seg personlige fordeler gjennom korrupsjon og under-slag, en fordel som er utilgjengelig for ikke-medlemmer. Spesielt etter Deng Xiaopings reise til det sørlige Kina i 1992 [6] løp offentlige tjenestemenns profitørvirksomhet og korrupsjon innen eiendom og aksjer helt løpsk. Det er prostitusjon og svartebørser overalt. Pornografi, gambling og stoff florerer over hele Kina. Selv om det kanskje ikke er rettferdig å si at det ikke var en eneste god person i Kommunistpartiet, har publikum for lengst mistet tiltroen til partiets tiltak mot korrupsjon, og det er en gjengs oppfatning at mer enn halvparten av alle midlere eller høyere rangerte tjenestemenn er fullstendig korrupte.

Den høye moralstandarden som Falun Gong-utøvere viser i sin kultivering av "Sannhet, Medfølelse og Toleranse", ga samtidig resonans med godheten i vanlige folks hjerter. Hundrevis av millioner av mennesker ble tiltrukket av Falun Gong og begynte å praktisere. Falun Gong er et speilbilde for god moral som ved sin blotte natur avslører all ondskapen i KKP.

KKP var ekstremt sjalu på hvordan Falun Gong ble spredt og organisert

Falun Gong spredde seg på en unik måte – fra person til person og fra hjerte til hjerte. Falun Gong har en løs organisasjonsstruktur, og alle kan fritt komme og gå som de selv ønsker. Dette står i sterk kontrast til den strenge organiseringen i KKP. Til tross for en strikt organisering forekom de ukentlige eller enda mer frekvente politiske møter og gruppeaktiviteter innen ulike deler av KKP bare i navnet. Få av partiets medlemmer var enige i partiets ideologi. Falun Gong-utøvere fulgte derimot bevisst og nøye prinsippene ”Sannhet, Medfølelse og Toleranse”. På grunn av de gode helsemessige effektene av Falun Gong, med blant annet en sterk forbedring av både den fysiske og den mentale helsen, økte antallet Falun Gong-utøvere eksponentielt. Utøvere studerte flittig Li Hongzhis bøker og promoterte Falun Gong frivillig og for egen kostnad. I løpet av en kort periode på bare 7 år vokste antallet Falun Gong-utøvere fra null til hundre millioner. Falun Gongs øvelsesmusikk kunne høres i nesten alle parker i Kina under øvelsene tidlig om morgenen.

Kommunistpartiet sa at Falun Gong ”konkurrerer” om folkemassene med KKP og at det er en ”religion”. Faktum er at det Falun Gong bringer til folket, er en kultur og et levesett, en kultur fra en fjern fortid og roten til kinesiske tradisjoner som det kinesiske folket hadde mistet for lenge siden. Jiang Zemin og Kommunistpartiet fryktet Falun Gong. Grunnen var at når denne tradisjonelle moralen som Falun Gong representerte, først var akseptert av publikum, kunne ingenting hindre den i å spre seg raskt. Folket ble med makt avskåret fra denne medfødte kinesiske tradisjonen som Kommunistpartiet hadde forkludret i årtier. Å vende tilbake til tradisjonene ville være et historisk valg. Det ville være en vei tilbake som de fleste ville velge etter å ha vært gjennom prøvelser og elendighet. De som får et slikt valg, vil se forskjell på rett og galt, og det er sannsynlig at de vil vende ryggen til ondskapen. Dette ville visselig innebære fundamentalt å benekte og forkaste det som Kommunistpartiet hadde promotert. Det ville være som et dødelig slag mot KKP svake sider. Da det ble flere Falun Gong-utøvere enn medlemmer av Kommunistpartiet, er det lett å forstå at KKP dype frykt, sjalusi og mistenksomhet ble vekket.

I Kina har KKP total kontroll over enhver del av samfunnet. På landsbygden er det underavdelinger av Kommunistpartiet i alle landsbyer. I urbane områder er det underkontorer av KKP i hvert eneste offentlige, lokale kontor. Partiet når helt inn til den innerste kjernen i militære enheter, i offentlige myndigheter og i ulike foretak. Absolutt monopol og ensidig bruk av manipulasjon er vesentlige forhåndsregler som KKP benytter for å opprettholde sitt regime. I ”grunnloven” er dette i forskjønnet form betegnet som ”vedvarende under partiets lederskap”. Falun Gong-utøvere var åpenbart mer tilbøyelige til å ta ”Sannhet, Medfølelse og Toleranse” som sine prin-

sipper. KKP kunne ikke se på dette som noe annet enn å ”benekte partiets lederskap”, noe som var absolutt uakseptabelt for partiet.

Kommunistpartiet anser Falun Gongs teisme som en trussel mot det kommunistiske regimets legalitet

Teisme, en tro på gud eller guder, er nødvendigvis en vesentlig utfordring for Kommunistpartiet. Fordi det kommunistiske regimets legalitet var basert på den såkalte ”historiske materialismen” og ønsket om å skape ”himmel på jord”, kunne partiet bare stole på lederskapet til ”verdens fortropp”, nemlig Kommunistpartiet. Med en utbredt ateisme kunne imidlertid partiet fritt tolke hva som var rettskaffent og hva som var godt eller dårlig. Resultatet var at det praktisk talt ikke har vært noen moral, verken god eller dårlig, å snakke om. Alt folket trengte å huske var at partiet alltid er ”stort, gloriøst og rett”.

Teisme gir imidlertid folk en uforanderlig standard for godt og dårlig. Falun Gong-utøvere vurderer godt og dårlig ut fra ”Sannhet, Medfølelse og Toleranse”. Dette hindrer opplagt KKP's vedvarende forsøk på å ”forene folkets tenkning”.

Om vi fortsetter vår analyse, finner vi mange andre grunner. Imidlertid er hver enkelt av de fem ovenfor nevnte årsakene fatal for KKP. Jiang Zemin undertrykker faktisk Falun Gong nettopp av disse grunnene. Jiang Zemin startet sin karriere ved å lyve om sin fortid, så han er selvsagt redd for ”sannhet”. Han ble raskt vellykket og mektig ved å undertrykke folket, så det er klart at han er imot ”medfølelse”. Han beholdt makten gjennom interne politiske kamper i partiet, så han misliker selvsagt ”toleranse”.

En liten hendelse viser hvor ekstremt ynkelig og sjalu Jiang Zemin er. Hemudu-museet [7] med gamle ruiner i Yuyao (som nå har status som by) i Zhejiang-provinsen, er viktig både historisk og kulturelt, og er under statlig beskyttelse. Opprinnelig var det Qiao Shi [8] som signerte inskripsjonen for museet. I september 1992 ble Jiang Zemin under et besøk ved museet klar over Qiao Shis inskripsjon. Han ble meget stram og helt mørk i ansiktet. De som var rundt ham, ble veldig nervøse for de visste at Jiang ikke kunne utstå Qiao Shi og at Jiang hadde et så stort behov for å vise seg at han ville skrive inskripsjoner hvor han enn kom, som f.eks ved besøk i Trafikkipolitiet, i Sikkerhetsbyrået i byen Jinan og i Foreningen for pensjonerte ingeniører i byen Zhengzhou. Personalet ved museet torde ikke å behandle den ynkelige Jiang Zemin noe annerledes. Resultatet var at museet i mai 1993, under dekke av oppussing, erstattet Qiao Shis inskripsjon med Jiangs før det ble åpnet igjen.

Det sies at Mao Zedong har skrevet ”fire bøker med dyptgående og virkningsfullt innhold”, mens ”Deng Xiaopings utvalgte arbeider” har en smak av praktisk ideologi i ”teorien om katten” [9]. Jiang Zemin presset sin hjerne, men kunne bare komme opp med tre setninger. Likevel sa han at han

kom opp med ”tre kapitler”. (Det sies at Wang Huning er den egentlige forfatteren). Dette ble utgitt i bokform og promotert av KKP på nivå etter nivå i statsadministrasjonen. Boken ble bare solgt fordi folk var tvunget til å kjøpe den. Likevel ble Jiang Zemin fortsatt overhodet ikke respektert av partimedlemmene. De spredte derimot sladder om hans forhold med en sangerinne, om de pinlige episodene når han sang ”O Sole Mio” på reiser utenlands og da han kjemmet håret foran Kongen av Spania. Ved forelesningene til grunnleggeren av Falun Gong, Li Hongzhi, en vanlig borger, var salen fylt av professorer, eksperter og kinesiske utenlandsstudenter. Mange med doktor- eller mastergrad fløy tusenvis av mil for å høre hans forelesninger. Li er meget veltalende og underviste på scenen i flere timer, helt uten hjelp av notater. Senere kunne opptak av forelesningen skrives ned og publiseres i bokform. Alt dette var uutholdelig for Jiang Zemin, som er forfengelig, sjalu og smålig.

Jiang Zemin lever et ekstremt overdådig, vellystig og korrump liv. Han brukte 900 millioner Yuan (over 670 millioner NOK) til innkjøp av et luksusfly for eget bruk. Jiang Zemin tok ofte penger fra offentlige fond, i størrelsesorden flere titalls milliarder, for at hans sønn skulle gjøre business. Han begunstiget og forfremmet sine yngre slektninger til høyt rangerte stillinger, og han benyttet desperate og ekstreme metoder for å dekke over sine venners korrupsjon og misgjerninger. På grunn av dette er Jiang Zemin redd for Falun Gongs høye moral, og enda reddere er han for at temaene himmel, helvete og prinsippet om at godt blir belønnet med godt og ondt med ondt, som beskrevet i Falun Gong, faktisk er virkelige.

Selv om Jiang Zemin hadde kontrollerende makt i KKP bekymret han seg likevel ofte, fordi han manglet politisk dyktighet og talent, over at han kunne bli fratatt sin makt i en av KKP's hensynsløse maktkamper. Han var veldig sensitiv om sin status som ”maktens kjerne”. For å fjerne uenighet, la han lumske planer for å kvitte seg med sine politiske fiender Yang Shangkun og broren Yang Baibing. På den 15. Nasjonale Kongressen i Kommunistpartiets sentralkomité (KPK) i 1997 og på den 16. Nasjonale kongress i KPK i 2002, tvang Jiang Zemin sine motstandere til å forlate sine stillinger, mens han for sin egen del ignorerte alle gjeldende regler og klamret seg intenst til egen stilling.

En dag etter 4. junimassakren i 1989 holdt den nye Generalsekretæren i KKP, Jiang Zemin, pressekonferanse for reportere fra både inn- og utland. En fransk reporter spurte om en sak der en kvinnelig høyskolestudent, fordi hun var involvert i 4. juniepisoden, ble overført til et gårdsbruk i Sichuan-provinsen der hun ble satt til å flytte murstein fra et sted til et annet og der hun gjentatte ganger ble voldtatt av de lokale bøndene. Jiang Zemin svarte: ”Jeg vet ikke om det du nettopp sa er sant eller ei, men den kvinnen er en kjeltring. Til og med hvis det er sant, fortjente hun det.” Under den store kulturrevolusjonen ble Zhang Zhixin [10] utsatt for gruppevoldtekt. Hun fikk halsen skåret over da hun var internert i fengsel (for å forhindre at hun

skulle fortelle sannheten). Jiang Zemin ville sannsynligvis også tenkt at hun fortjente det. Det er lett å observere Jiang Zemins kjeltringaktige og onde mentalitet.

For å oppsummere kan vi slå fast at Jiang Zemins dystre holdninger, tørst etter diktatorisk makt og ondskap samt hans frykt for ”Sannhet, Medfølelse og Toleranse” er årsakene til at han satte i gang den irrasjonelle kampanjen for å undertrykke Falun Gong. Dette er helt i samsvar med hvordan Det kinesiske Kommunistpartiet vanligvis opererer.

III. Jiang Zemin og KKP i konspirasjon

Jiang Zemin er kjent for å skryte og for sine politiske triks. Hans inkompetanse og uvitenhet er velkjent. Selv om han, på grunn av sin ondskapsfulle legning, helhjertet ønsket å ”tilintetgjøre” Falun Gong, var han ikke i stand til å gjøre mye. Dette skyldes at Falun Gong har røtter i tradisjonell kinesisk kultur, er blitt meget utbredt og har et solid sosialt fundament. Imidlertid hadde også KKP til hensikt å utslette Falun Gong, og partiet benyttet sine tyranniske metoder. Jiang Zemin utnyttet sin posisjon som generalsekretær for KKP og satte personlig i gang tiltakene mot Falun Gong. Effekten av konspirasjonen og samstemmigheten mellom Jiang Zemin og KKP var som et snøskred, utløst av ropene fra en fjellklattrer.

Innen Jiang Zemin utstedte ordre om tiltakene mot Falun Gong, hadde KKP allerede startet sin undertrykkelse, overvåkning, undersøkelser og fabrikasjoner for å få frem anklager mot Falun Gong. KKP's korrupte sjel følte seg instinktivt truet av ”Sannhet, Godhet, Toleranse”, for ikke å nevne metodens enestående raske vekst. Sivile hemmelige sikkerhetsagenter i KKP infiltrerte Falun Gong, men de fant ikke noe galt, og noen av dem begynte til og med ivrig å praktisere Falun Gong.

I 1996 brøt Guangming Daily de statlige retningslinjene, ”de tre restriksjonene”, i forhold til qigong (at staten ikke ”anbefaler, fremmer eller griper inn i” qigong-aktiviteter) og publiserte en artikkel som anklaget Falun Gong for å være politisk. Etter dette ble Falun Gong kontinuerlig trakassert av politikere med bakgrunn fra offentlig sikkerhet eller av politikere som gikk for å være ”vitenskapsmenn”. I begynnelsen av 1997 utnyttet Luo Gan, sekretær for den politiske og juridiske komiteen under sentralkomiteen i KKP, sin makt og beordret den offentlige sikkerhetstjenesten til å sette i gang en landsomfattende granskning av Falun Gong. Hensikten var å finne grunner som kunne rettfærdiggjøre et forbud mot Falun Gong. Etter rapporter fra hele landet om at ”ingen bevis hadde blitt funnet så langt”, sendte Luo Gan, gjennom Den offentlige sikkerhetstjenesten (også kalt Den politiske sikkerhetstjenesten), et rundskriv, No. 555: ”Underretning om å innlede granskning av Falun Gong”. Han anklaget først Falun Gong for å være en ”ond sekt”. Deretter beordret han politiavdelinger over hele landet

til systematisk å granske og samle bevis mot Falun Gong ved bruk av sivilkledd personell.

Før KKP kunne begynne å slå ned på Falun Gong, trengte det den rette personen til å gjennomføre den metodiske undertrykkelsen. Hvordan lederen for KKP håndterte spørsmålet var avgjørende. Som menneske kunne sjefen for det kinesiske Kommunistpartiet være fylt av både det gode og det onde. Hvis han valgte å følge sin gode side, kunne han midlertidig begrense KKP's irrasjonelle angrep. I motsatt fall ville KKP's onde natur manifestere seg fullstendig.

Under den pro-demokratiske studentbevegelsen i 1989, hadde Zhai Ziyang, generalsekretær for sentralkomiteen i KKP, ingen intensjon om å undertrykke studentene. Det var de åtte "partiets eldre" som kontrollerte KKP, og som insisterte på å undertrykke studentene. Deng Xiaoping sa på den tiden at "(vi ville) drepe 200,000 mennesker i bytte for 20 års stabilitet." Det såkalte "20 år med stabilitet" betydde faktisk 20 år med KKP's regime. Disse tankene passet godt med det fundamentale målet til KKP's diktatoriske styre, så det ble godtatt av KKP.

I saken om Falun Gong, var Jiang Zemin den eneste av de syv medlemmene av Politbyrået i KKP som insisterte på undertrykkelsen. Unnskyldningen Jiang ga var at det var relatert til at "partiet og landet skulle overleve", og dette berørte den mest følsomme nerve i KKP.

Jiang Zemins forsøk på å beholde sin personlige makt og KKP's forsøk på å beholde det eneveldige partiets diktatur ble forent på denne måten.

Om kvelden den 19. juli 1999 ledet Jiang Zemin en konferanse med KKP's høyeste tjenestemenn. Han kjørte over loven med sin politiske makt, utarbeidet personlig en "samlet forståelse" (til alle de syv medlemmene i komiteen), og besluttet personlig å sette i verk massive tiltak mot Falun Gong. Han bannlyste Falun Gong i den kinesiske regjeringens navn og førte folket bak lyset. KKP, Kinas regjering og partiets voldelige metoder ble brukt til fulle i en overveldende undertrykkelse av millioner av uskyldige Falun Gong-utøvere.

Hvis generalsekretæren på den tiden hadde vært en annen enn Jiang Zemin, ville undertrykkelsen av Falun Gong ikke ha blitt gjennomført. På denne måten kan vi si at KKP brukte Jiang Zemin.

På den andre siden, hvis KKP ikke hadde pådratt seg så mye blodig gjeld, forårsaket av dets umoralske og brutale natur, ville det ikke ha ansett Falun Gong som en trussel. Uten KKP's fullstendige og gjennomgripende kontroll over hver eneste del av samfunnet, ville ikke Jiang Zemins intensjon om å undertrykke Falun Gong fått nødvendig støtte, verken til personell og materiell eller av organisatorisk, økonomisk eller diplomatisk art. Videre ville han ikke kunnet benytte fengsler, politi, statlig sikkerhetstjeneste eller militæret, heller ikke såkalte religiøse, vitenskaplige og teknologiske miljø-

er så vel som såkalte demokratiske partier, fagorganisasjoner, ungdomsforbund, kvinneforbund osv. På denne måten kan vi si at Jiang Zemin brukte KKP.

IV. Hvordan Jiang Zemin bruker KKP til å forfølge Falun Gong

Ved å bruke KKP's organisasjonsprinsipp om at "alle partimedlemmer må være underlagt Sentralkomiteen", utnyttet Jiang Zemin statsmakten, kontrollert av partiet, for å tjene sitt formål og gjennomføre forfølgelsen av Falun Gong. KKP kontrollerer statlig virksomhet så som militæret, media, offentlig sikkerhetspersonell, politiet, bevæpnet politi, statssikkerhetsstyrker, rettssystemet, Folkekongressen, diplomati så vel som falske religiøse grupper. Militæret, bevæpnet politi og statlig sikkerhetspoliti, alle kontrollert av KKP, har direkte tatt del i bortføringer og arrestasjoner av Falun Gong-utøvere. Nyhetsmedier i Kina har bistått Jiangs regime med å spre løgner og rakke ned på Falun Gong. Administrasjonen for statlig sikkerhet er blitt utnyttet av Jiang Zemin personlig til å samle inn og avgi informasjon, fabrikkere løgner og forfalske etterretningsinformasjon. Folkekongressen og rettssystemet har gitt det et skinn av lovlighet og ikledd det en drakt av lovlig styresett for å dekke over ugjerningene til Jiang Zemin og KKP. Slik blir folk fra alle samfunnslag kraftig ført bak lyset i forhold til KKP's tiltak og motiver. Alle har gjort seg selv til et instrument som tjener og beskytter Jiang Zemin. Samtidig har diplomatiet spredt løgner i det internasjonale samfunnet og bestukket fremmede regjeringer og myndigheter, høyt rangerte ledere og internasjonale medier med politiske og økonomiske goder slik at de skal tie om forfølgelsen av Falun Gong.

Under det møtet i Sentralkomiteen der det først ble gitt ordre om å undertrykke Falun Gong, ville Jiang Zemin ikke tro "at KKP ikke kan beseire Falun Gong". Den strategien som ble utarbeidet for undertrykkelsen, besto av tre hovedpunkter: "å ødelegge [Falun Gong-utøveres] rykte, å ødelegge [dem] finansielt, å ødelegge [dem] fysisk". Dette var starten på en fullstendig undertrykkelse og forfølgelse, som derved var i full gang.

Misbruk av media for å blokkere informasjon

Politikken med å "ødelegge [Falun Gong-utøveres] rykte" er blitt utført av media, som alle er under KKP's absolutte kontroll. Helt i starten, allerede den 22. juli 1999, på den tredje dagen med massearrestasjoner av Falun Gong-utøvere rundt om i hele landet, satte KKP-kontrollerte nyhetsmedier i gang en omfattende og intens kampanje med propaganda mot Falun Gong. De fulgte alle eksempelet til den nasjonale TV-kanalen i Beijing (Chinese Central Television, CCTV) som i de resterende månedene av 1999 brukte syv timer daglig på å vise forhåndsprogrammerte filmopptak. Programprodusentene hadde forvrengt og forfalsket taler av Falun Gongs grunnlegger, Li Hongzhi. Deretter kastet de inn påstander om såkalt selvmord, mord og

dessuten dødsfall som skyldtes at utøvere hadde nektet medisinsk behandling. De dro alt ut av proporsjoner for å rakke ned på og lage falske bevis mot Falun Gong og dets grunnlegger.

Det som oftest ble sendt, var et tilfelle der ordet ”ikke” var fjernet fra noe Li Hongzhi en gang hadde sagt offentlig: ”Det såkalte tilfellet av at jorden eksploderer finnes ikke”. I CCTV-programmet ble dette gjort om til: ”Tilfellet av at jorden eksploderer finnes faktisk”. Knep og løgn ble også tatt i bruk for å villedde publikum, for eksempel ved å hevde at forbrytelser begått av vanlige kriminelle, var utført av Falun Gong-utøvere. Falun Gong ble beskyldt både for et mord som den sinnsforvirrede Fu Yibin i Beijing hadde begått og for et tilfelle av dødelig forgiftning som tok livet av en tigger i Zhejiang-provinsen.

Over 2000 aviser, over 1000 magasiner og hundrevis av lokale TV- og radiostasjoner under KKP's absolutte kontroll, var stappfulle av propaganda under den omfattende kampanjen som rakk ned på Falun Gong. Denne propagandaen ble av det offisielle Nyhetsbyrået Xinhua, av China News Service, av China News Agency og av andre internasjonale media, kontrollert av KKP distribuert videre til alle land utenfor Kina. Til tross for få tilgjengelige fakta ble over 300.000 enkeltstående nyhetsartikler og programmer, som alle svartet og rakk ned på Falun Gong, produsert i løpet av et halvt år.

Ved Kinas ambassader og konsulater i utlandet var det et stort antall album, CD-plater, publikasjoner og utstillingsplakater som kritiserte og ga seg ut for å ”avsløre” Falun Gong. Egne fora ble satt opp på hjemmesidene til utenriksdepartementet for å kritisere og ”avsløre” Falun Gong.

Under APEC-møtet (Asia-Pacific Economic Cooperation), som ble holdt i New Zealand i slutten av 1999, delte i tillegg Jiang Zemin, stikk i strid med alle formaliteter, ut brosjyrer og håndbøker som svartet Falun Gong til statsoverhodene fra de mer enn ti land som deltok på konferansen. I Frankrike stemplet Jiang Zemin Falun Gong som en ”ond sekt” i møte med utenlandske medier for å ”ødelegge [Falun Gong-utøveres] rykte”.

Undertrykkelsens mørke skyer som var i ferd med å kvele landet, signaliserte at noe så drastisk som kulturrevolusjonen på ny var i emning.

Det mest foraktelige av alt var den såkalte ”selvbrennings-episoden”, iscenesatt i januar 2001. Den ble rapportert verden over med en uhørt hastighet via Nyhetsbyrået Xinhua. En rekke organisasjoner, herunder et internasjonalt utdannings- og utviklingskontor under FN (International Education and Development Agency of the United Nations), har fastslått at hendelsen var iscenesatt. Under utspørring innrømmet en i TV-teamet at noen av opptakene som ble vist på CCTV, var filmet i ettertid. Man kan ikke annet enn undre seg hvordan disse ”Falun Gong-utøvere som uforferdet står opp mot døden” kan være så samarbeidsvillige med KKP og dets myndigheter.

Ingen løgner tåler dagens lys. Mens de dikter opp rykter og fabrikkerer løgner, har KKP også gjort alt i sin makt for å blokkere informasjon. Nådeløst undertrykkes også enhver rapport om Falun Gong-aktiviteter i utlandet så vel som ethvert rimelig forsvar for Falun Gong-utøvere. Alle Falun Gong-bøkene og andre dokumenter er uten unntak blitt tilintetgjort. Ekstreme tiltak er blitt igangsatt for å hindre at utenlandske medier forsøker å intervju Falun Gong-utøvere i Kina. Således er journalister utvist fra Kina, og utenlandske nyhetsmedier blir presset til å tie eller brakt til taushet med ulike former for bestikkelse.

KKP også tatt i bruk ekstreme metoder for å undertrykke Falun Gong-utøvere i Kina som har forsøkt å sende fakta om Falun Gong og materiale som dokumenterer myndighetenes umenneskelige forfølgelse til utlandet. På Tsinghua Universitet alene har over et dusin lærere og studenter fått lange fengselsstraffer av denne grunn. Da det ble kjent at Wei Xingyan, Falun Gong-utøver og avgangsstudent ved Chongqing Universitet, ble voldtatt under internering, ble syv Falun Gong-utøvere i Chongqing tiltalt for forbrytelsen og gitt lange fengselsstraffer.

Bøtelegging og ransaking uten rettslige prosedyrer

Hele KKP's statsapparat har ført en politikk med sikte på å "ødelegge dem [Falun Gong-utøvere] finansielt". Siden starten av undertrykkelsen for over fem år siden er hundretusener av Falun Gong-utøvere blitt ilagt bøter fra tusen til titusener av yuan i et forsøk på å skremme dem og påføre dem store finansielle tap. Fullstendig uberettiget og uten noen som helst grunn har lokale myndigheter, arbeidsenheter, politistasjoner og offentlige sikkerhetsavdelinger på en vilkårlig måte påtvunget disse bøkene. De som blir bøtelagt, får ingen kvittering, og det blir heller ikke vist til noen lovparagraf som forklaring. Det er ingen forsvarlig rettslig prosess.

Ransaking er en annen form for å plyndre Falun Gong-utøvere. De som har holdt fast ved sin tro, er blitt ransaket uten fullmakt og politiet tar seg når som helst inn i hjemmene deres. Kontanter og verdisaker er blitt uberettiget konfiskert. På landsbygden har de ikke engang spart seg for å ta korn og andre matprodukter. Ingenting av det som er tatt fra Falun Gong-utøvere, er blitt protokollført, og heller ikke er det utstedt noen kvittering. De som beslaglegger utøvernes eiendeler beholder vanligvis selv det de tar.

Falun Gong-utøvere blir også straffet med oppsigelse fra jobben. På landsbygden har myndighetene truet med å konfiskere utøveres landarealer. KKP har heller ikke oversett de eldre med pensjon. Pensjonsordningen deres har opphørt, og myndighetene har kastet dem ut fra sine boliger. Falun Dafa-utøvere som driver forretningsvirksomhet, har fått sine eiendommer konfiskert og bankkonti sperret.

I gjennomføringen av forfølgelsen har KKP brukt metoden "skyldig ved forbindelse". Det betyr at om det ble oppdaget Falun Gong-utøvere i en

bestemt arbeidsenhet eller et statlig foretak, ville lederne og arbeidsgiverne ved disse enhetene miste sin bonus, og de ville ikke bli forfremmet. Målet er å skape hat mot Falun Gong-utøvere ute i samfunnet. Familiemedlemmer og slektninger av Falun Gong-utøvere står også i fare for å bli oppsagt fra jobben, i fare for at barna skal bli utvist fra skolen og i fare for å bli kastet ut av hjemmet. Alle disse tiltakene tjener samme formål: Å fjerne alle mulige inntektskilder for Falun Gong-utøvere for å tvinge dem til å gi opp sin personlige overbevisning.

Brutal tortur og vilkårlige drap

Det grusomme målet om å “ødelegge dem [Falun Gong-utøvere] fysisk” er i hovedsak blitt utført av politiet, statsadvokatene [11] og rettssystemet. Basert på statistikk hentet fra hjemmesiden Minghui, har minst 1128 Falun Gong-utøvere omkommet i forfølgelsen siden starten for over fem år siden [12]. Dødsfallene er registrert i mer enn 30 provinser, selvstendige regioner, byer og kommuner. Frem til 1. oktober (2005) var provinsen med det høyeste antall dødsfall Heilongjiang, etterfulgt av Jilin, Liaoning, Hebei, Shandong, Sichuan og Hubei. Den yngste omkomne var bare 10 måneder gammel, den eldste 72 år gammel. Kvinner utgjorde 51,3 %. De over 50 år utgjorde 38,86 %. KKP-funksjonærer har privat innrømmet at det faktiske tallet på antall Falun Gong-utøvere som er omkommet i forfølgelsen, er langt høyere.

De brutale torturmetodene som benyttes mot Falun Gong-utøvere er mange og varierte. Banket opp, pisket, torturert med elektriske støt eller nedfrysing, bundet med tau, lagt i håndjern og hengt opp, lagt i lenker i lengre perioder, brent med åpen flamme, brent med sigaretter eller varme strykejern, tvunget til å stå eller knele i lang tid, slått med bambus-stokker, seksuelt misbrukt og voldtatt for å nevne bare noen eksempler. I oktober 2000 kledde vaktene ved Masanjia tvangsarbeidsleir 18 kvinnelige Falun Gong-utøvere nakne og kastet dem inn til mannlige innsatte for misbruk etter eget forgodtbefinnende. Alle forbrytelser er fullt dokumentert, og for omfattende til at de kan nevnes her.

En annen vanlig form for umenneskelig tortur er misbruk ved ”psykiatrisk behandling”. Normale, rasjonelle og friske Falun Gong-utøvere er blitt ulovlig innlagt i psykiatriske institusjoner der de er blitt injisert med ukjente stoffer som rammer sentralnervesystemet. Dette har ført til at utøvere er blitt helt eller delvis lammet. En del har mistet synet på begge øynene eller hørselen på begge ørene. Hos noen er muskler eller indre organer alvorlig skadet eller ødelagt. Noen har mistet hukommelsen, helt eller delvis, og blitt mentalt tilbakestående. Noen har fått fullstendig mental kollaps. Noen har til og med omkommet fordi injeksjonene virket for raskt.

Statistikk indikerer at det i 23 provinser, selvstendige regioner, byer og kommuner i Kina er tilfeller der Falun Gong-utøvere blir utsatt for misbruk

ved ”psykiatrisk behandling”. Minst 100 psykiatriske institusjoner på provins-, by-, fylkes- eller distriktsnivå har deltatt i forfølgelsen. Basert på antallet og spredningen av disse tilfellene er det tydelig at misbruk av psykiatriske medikamenter på Falun Gong-utøvere har vært vel planlagt, systematisk utført og styrt fra toppen. Minst 1000 Falun Gong-utøvere er mot sin vilje blitt sendt til psykiatriske institusjoner eller rehabiliteringssentre mot rus. Mange av disse er blitt påtvunget injeksjoner eller medikamenter som kan ødelegge nervesystemet. Disse Falun Gong-utøverne ble også bundet med tau og torturert med elektrisk sjokk. Minst 15 av dem døde under omfattende mishandling.

610-kontoret opererer utenfor lovens ramme

Den 7. juni 1999 besluttet Jiang Zemin ensidig i et Politbyrå-møte i KKP å sette i gang en fullstendig undertrykkelse av Falun Gong, og opprettet ”Kontoret for Falun Gong-saker” (et kontor for å håndtere alle spørsmål vedrørende Falun Gong) under Sentralkomiteen. Siden det ble etablert den 10. juni, ble det kalt ”610 Kontoret”. Etter dette ble det opprettet 610-kontorer rundt om i hele landet og på alle myndighetsnivåer, fra det laveste til det høyeste, for å sikre styring og kontroll i alle anliggender relatert til undertrykkelsen av Falun Gong. Komiteen for politikk og justis, medier, offentlige sikkerhetsorganer, innkjøpskontorer, folkedomstoler og nasjonale sikkerhetsorganer under KKP’s ledelse tjener alle som øksemenn for 610-kontoret. Teknisk sett rapporterer 610-kontoret til Det statlige råd (State Council), men faktum er at 610-kontoret er en partiorganisasjon som får eksistere ved siden av statsadministrasjonen, fri for rettslige begrensninger, forskrifter eller nasjonale regler. Det er en egenmektig organisasjon, svært lik Gestapo i det tidligere Nazi-Tyskland, som har makt langt utover retts- og domstolssystemer og som bruker landets ressurser etter eget forgodtbefinnende. Den 22. juli 1999, etter at Jiang Zemin ga ordre om å undertrykke Falun Gong, offentliggjorde Nyhetsbyrået Xinhua taler fra ledende personer i sentrale deler av KKP, ansvarlige for organisasjon og propaganda, som alle ga åpen støtte til den forfølgelsen av Falun Gong som Jiang Zemin hadde satt i gang. Alle disse organisatoriske enhetene samarbeidet under KKP’s strenge ledelse for å gjennomføre Jiang Zemins ondskapsfulle plan.

Det er så mange saker som viser at verken sikkerhetsdepartementet, statsadvokatene eller folkedomstolene har noen mulighet til å ta egne beslutninger i noen sak relatert til Falun Gong. De er tvunget til å handle etter ordre fra 610-kontoret. Når familiene til de mange Falun Gong-utøvere som er blitt arrestert, internert og torturert til døde, forhørte seg og klaget til sikkerhetsbyrået, statsadvokatene og folkedomstolen ble de fortalt at 610-kontoret ville ta alle avgjørelser.

Imidlertid er 610-kontoret uten rettslig grunnlag. Kontoret gir normalt bare muntlige ordrer til alle deler av Kommunistpartiets system – det er ingen skriftlige meldinger eller kommunikasjon. Dessuten er det, for alle som er i

kontakt med 610-kontoret, nedlagt forbud mot lyd- eller videoopptak, eller til og med å skrive notater.

Denne typen midlertidig ”forlengelse” av diktaturet er en taktikk partiet ofte har benyttet. Under alle tidligere politiske utrenskninger har partiet benyttet uvanlig og ureglementert taktikk og satt opp ulovlige midlertidige avdelinger, slik som Det sentrale råd under Kulturrevolusjon, for å lede og spre Kommunistpartiets tyranni over hele landet.

Under sin langvarige regjeringstid med tyranni og undertrykkelse har partiet skapt et sterkt og ondskapsfullt system av statsterrorisme. Det omfatter vold, løgner og blokkering av informasjon. Det er uten menneskelighet, og dets svik er utført meget profesjonelt. Utbredelsen og omfanget er unikt. I alle tidligere politiske bevegelser samlet partiet systematisk og effektivt metoder og erfaringer til å straffe, skade og drepe folk på de mest grusomme og slue måter man kan tenke seg.

Bruker militære og nasjonale finansielle resurser for å gjennomføre forfølgelsen

Partiet kontrollerer alle nasjonale militære styrker, og kan derfor uten frykt gjøre som det selv vil når det undertrykker folk. I undertrykkelsen av Falun Gong har Jiang Zemin ikke bare tatt i bruk bevæpnet politi, men også satt inn militære styrker, som i juli og august i 1999. Da ville hundretusener, til og med millioner av vanlige mennesker fra hele landet, i overensstemmelse med de generelle rettigheter som alle landets borgere har, gå til Beijing for å appellere for Falun Gong. Ved alle hovedveier inn til Beijing tok soldater oppstilling med ladde våpen. De samarbeidet med politiet om å fange og arrestere Falun Gong-utøvere på vei for å appellere.

Partiet kontrollerer statens finanser, og dette gir Jiang Zemin finansiell dekning til å forfølge Falun Gong. En høyt rangert statsmann ved justisdepartementet i Liaoning-provinsen sa en gang på en konferanse i Masanjia tvangsarbeidsleir i Liaoning-provinsen: ”De finansielle ressursene som er brukt på Falun Gong overgår kostnadene til en krig.”

Det er i øyeblikket ikke klart hvor mye av statens økonomiske resurser og hvor stor del av inntektene fra folkets slit og svette Kommunistpartiet har brukt på å forfølge Falun Gong. Men når man tenker over det, er det ikke vanskelig å forstå at det må være enorme summer. I 2001 viste informasjon fra partiets offentlige sikkerhetsbyrå at bare på den Himmelske freds plass var utgiftene til arrestasjon av Falun Gong-utøvere 1,7 til 2,5 millioner yuan hver dag, eller 620 til 910 millioner yuan per år (dvs. mellom NOK 500 og 700 mill årlig). Rundt om i hele landet, fra byer til fjerntliggende landbruksområder, fra politistasjoner og offentlige sikkerhetsavdelinger til personell i alle grener av ”610-kontoret”, har Jiang Zemin brukt minst en million mennesker til å forfølge Falun Gong. Lønningene alene beløper seg til flere hundre milliarder yuan. Dessuten har Jiang Zemin brukt enorme

summer på å bygge ut tvangsarbeidsleirer for å internere Falun Gong-utøvere, sentre og baser for hjernevask etc. I desember 2001 investerte Jiang Zemin for eksempel 4,2 milliarder yuan på en gang til bygging av hjernevasksentre for å "transformere" Falun Gong-utøvere. Jiang Zemin brukte også kolossale summer på å stimulere og oppmuntre folk til å delta i forfølgelsen av Falun Gong. I mange områder var premien for å arrestere en Falun Gong-utøver flere tusen yuan eller til og med titusen yuan. Ma-sanjia tvangsarbeidsleir i Liaoning-provinsen er et av de mest ondskapsfulle steder for undertrykkelse av Falun Gong. Partiet ga leirens direktør Su 50.000 yuan og visedirektør Shao 30.000 yuan i særskilt belønning.

Jiang Zemin, som tidligere generalsekretær i det kinesiske Kommunistpartiet, er den som igangsatte forfølgelsen av Falun Gong og den som planla og ledet den. Han brukte KKP til å sette forfølgelsen av Falun Gong i verk. Han bærer et ansvar for denne historiske forbrytelsen som han ikke kan fri seg fra. Men om det ikke hadde vært noe KKP og dets umenneskelige system, utviklet over lang tid, hadde det ikke vært mulig for Jiang Zemin å sette i gang og gjennomføre en slik ondskapsfull forfølgelse.

Jiang Zemin og partiet bruker hverandre. De risikerer fordømmelse fra alle og går imot "Sannhet, Medfølelse, Toleranse" ut fra egeninteressene til en person og for partiets skyld. Dette er de virkelige grunnene til at en slik tragisk og absurd forbrytelse kunne skje.

V. Jiang Zemin bryter ned Kommunistpartiet fra innsiden

For at kommunismen skulle få feste i Kina, har partiet ødelagt den tradisjonelle kinesiske kulturen. Den internasjonale kommunismens knusende nederlag har vist hvor absurd kommunisme er i praksis. partiet har ingen evne, styrke eller ønske om å vende tilbake til Kinas tradisjoner og muliggjøre en overgang til et ikke-kommunistisk, positivt samfunn. Fordi partiet er det eneste partiet som styrer, tillater det ingen andre politiske organisasjoner å delta i statlig politikk eller ta del i makten i Kina. Det virker som om Kina bare venter på kollaps og sammenbrudd for både partiet og den kommunistiske kreftsvulsten. Men Falun Gong, en ikke politisk, ikke statlig metode som plutselig dukket opp i 90 årene, endret fundamentalt menneskers hjerter, førte kineserne tilbake til og i harmoni med den tradisjonelle kulturen og vekket stille og fredlig deres hjerte. Det kan sies at utbredelsen av Falun Gong gjør det mulig, på basis av medmenneskelighet, at det igjen kan bli fred og harmoni i det kinesiske samfunnet. Mange mennesker med innsikt i partiet har også oppdaget at utbredelsen av Falun Gong er gunstig for den grunnleggende stabiliteten i samfunnet.

Imidlertid har Jiang Zemin, motivert av sine egne personlige interesser, utnyttet partiets iboende ondskap til å sette i gang den enorme forfølgelsen av utøvere. Han satte i gang en straffeekspedisjon mot en sosial kraft som understøtter godhet og som absolutt er gunstig for landet og samfunnet.

Denne forfølgelsen fører ikke bare land og folk ned i forbrytelser og ulykker, men bryter også ned hele grunnlaget for partiet.

Jiang Zemin utnyttet partiet til nådeløst og over hele verden å benytte alle slags onde midler for å ta seg av Falun Gong. Dette var til stor skade for lov, moral og menneskelighet, og det ødelegger regimets troverdighet og dets grunnlag for å beholde makten. Jiangs regime tok i bruk alle tilgjengelige økonomiske, materielle og menneskelige midler for å undertrykke Falun Gong, og dette forårsaker en uendelig byrde for landet og samfunnet. partiet har ingen mulighet til å opprettholde forfølgelsen over lengre tid.

Under forfølgelsen har partiet og Jiang Zemin planlagt alle slags svikefulle, brutale og villedende taktikker. Sammen har de tatt i bruk hele sitt repertoir av forræderi og ondskap for å forfølge Falun Gong.

Partiet og Jiang Zemin benytter alle kjente propagandametoder til å fabrikere rykter, rakke ned på Falun Gong og skape unnskyldninger for undertrykkelsen og forfølgelsen. Når en gang løgnene til slutt blir eksponert, når forfølgelsen har lidd nederlag og all ondskapen er avslørt og blitt kjent for alle, da vil deres propagandametoder ikke lenger kunne lure noen. Partiet vil fullstendig miste sin troverdighet og tape menneskenes hjerter.

I begynnelsen av undertrykkelsen av Falun Gong i 1999 hadde Jiang Zemin til hensikt å løse problemet med Falun Gong på "tre måneder." Imidlertid undervurderte partiet kraften i Falun Gong og styrken i tradisjon og tro.

Fem år har gått. Falun Gong er fremdeles Falun Gong. I tillegg har Falun Gong blitt spredd over hele verden. Jiang Zemin og partiet vil lide et alvorlig nederlag i denne kampen mellom det gode og det onde, og deres svikefulle, grufulle og onde natur vil bli fullstendig avslørt. Den beryktede Jiang Zemin er nå omgitt av problemer både hjemme og ute, og det er en rekke søksmål mot ham og andre initiativ for å stille ham for retten.

Partiet hadde opprinnelig til hensikt å benytte undertrykkelsen av Falun Gong til å styrke sitt tyranni. Imidlertid maktet det ikke å "lade" seg opp igjen, men mistet isteden sin egen kraft. Nå har partiet gått for langt til at det kan reddes. Det er akkurat som et råttent, vissent tre. Det vil kollapse av seg selv.

Konklusjon

Den tidligere leder for KKP, Jiang Zemin, er den som satte i gang, planla og beordret den onde forfølgelsen mot Falun Gong. Jiang Zemin utnyttet helt og holdent KKP's makt, posisjon, disiplinære metoder og maskineri til å initiere politiske bevegelser da han startet forfølgelsen. Han bærer et enormt ansvar for denne historiske ondskap. På den annen side, hvis det ikke hadde vært noe KKP, ville ikke Jiang Zemin vært i stand til å sette i gang og lede denne onde forfølgelsen. Helt fra den dagen KKP ble til, har

det vendt seg mot rettferdighet og godhet. Med undertrykkelse som sitt fremste verktøy og som eksperter på forfølgelse har KKP basert sitt styre på streng tankekontroll – som en følge av ett eneste og sentralt parti. Ut fra dets sanne natur frykter KKP ”Sannhet, Medfølelse og Toleranse” og anser Falun Gong som en fiende. Derfor var dets undertrykkelse og forfølgelse av Falun Gong uunngåelig.

Konspirasjonen mellom KKP og Jiang Zemin har knyttet deres skjebner sammen. Falun Gong retter nå søksmål mot Jiang Zemin. Den dagen Jiang Zemin blir stilt for retten, vil KKP’s skjebne være åpenbar.

Himmelske prinsipper vil ikke tolerere de som leder umenneskelig forfølgelse mot en gruppe gode mennesker som kultiverer “Sannhet, Medfølelse og Toleranse”. Jiang Zemins og KKP’s ondskap vil tjene som en evigvarende, dyp og dyp lærepenge for menneskeheten.